

De Eilander

NUMMER

6

SEPTEMBER
2010

Buurtkrant van de Kadijken / Kattenburg / Wittenburg / Oostenburg / Petersburg

- **Onze buurt op Sail**
- **Hannekes Boom**

De landelijke politiek worstelt zich door de formatie heen en heeft de grootste moeite om verleden en toekomst met elkaar te verbinden. Dit nummer van de Eilander laat zien dat Eilanders hier veel gemakkelijker mee omgaan. Historische schepen varen in het kader van Sail in een hedendaags decor.

De gemoedelijke sfeer van dit evenement doet ons alweer verlangen naar een volgende keer. De jeugd doet enthousiast mee in voorstellingen over piraten en zeelui en toont haar talent voor de toekomst.

Een oude toegang tot de stad, uit de tijd dat die nog met bommen werd afgesloten, is aanleiding voor een eigentijds cradle-to-cradle initiatief. Een rapportage over de ontwikkeling van de gezondheidszorg in de 19e eeuw sluit naadloos aan bij een column over een van de belangrijkste kwesties van deze tijd: het milieu.

In Standplaats Windroos vertelt Sarah, als geboren Kattenburgse, hoe ze na vele omzwervingen weer terugkeerde naar de geheel vernieuwde Eilanden.

Laten we hopen dat de politici, net als de Eilanders, in staat zullen zijn om de waan van de dag wat meer achter zich te laten.

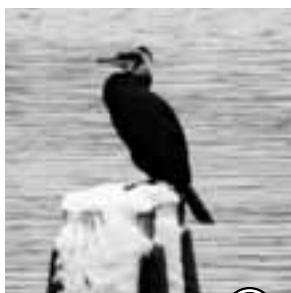
4

6

14

20

Sail in beeld 3

Windroos 4

Column Awraham Meijers 5

Nieuws in het kort 6

Hannekes Boom 7

Berichten om bestwil 9

Vogelhoek 9

Bij ons op de eilanden 11

Uit in de buurt 12

Nadine Bol 14

Young Folks 15

Cultuur in de Middag 16

Huis van de Buurt 17

Lekker je hoofd leeg zingen 19

Groen en milieu 20

Twintig jaar tuinvrouw 20

Ballabona 21

Prikbord 23

Voorpagina:

Foto: Maria Heijndael

De Eilander komt tot stand met medewerking van het Wijkcentrum Oostelijke Binnenstad. **OPLAGE:** Jrg. 32, 7.200 exemplaren, huis aan huis. **REDACTIE:** Kester Freriks (gastredacteur), Rob van der Heijden, Geeske Lanting, Maria Makhlof, Saskia Moerbeek, Jan Mey, Awraham Meijers, Mieke de Moor, Henk Pauwels. **FOTOGRAFIE:** Maria Heijndael, Henry Kloostera, Bruno van Moerkerken. *De fotoredactie is niet verantwoordelijk voor aangeleverde foto's van derden.* **DRUK:** Drukkerij Dijkman. **VORMGEVING:** Slothouwer Producties, Amsterdam. **INFORMATIE:** Kopij: Inzenden per e-mail (Word-bijlage) aan redactie-eilander@projectsinprogress.nl. Per post: brief of CD aan De Eilander, Kleine Wittenburgerstraat 1, 1018 LS Amsterdam. **INLEVERDATUM KOPIJ:** no 7: vr. 8 oktober 2010 vóór 14.00 uur (ook betaalde kopij). **ADVERTENTIES:** Inleveren vóór vr. 15 oktober 2010, Wijkcentrum Oostelijke Binnenstad t.a.v. Mirjam Berloth, Kleine Wittenburgerstraat 1, 1018 LS Amsterdam, 020 - 622 38 08, e-mail: mirjam@wcob.nl **INTERNET:** www.wcob.nl **BEZORGING:** Voor vragen en klachten kunt u contact opnemen met het Wijkcentrum, tel. 020 - 622 38 08. *De Eilander verschijnt acht keer per jaar.*

Onze buurt op Sail

De foto van de cover toont een prachtige zeemeermin en matroos tijdens het bruisende optreden op het hoofdpodium van Sail. Dagelijks om 17 uur startten zij een nautische sing-along samen met het Amsterdams Havenkoor, kinderkoor de Pareltjes, een gastkoor, een buikdanseres en de Accuband o.l.v. Jos Zandvliet en Cees Koldijk met een meer dan een uur durend spektakel vol acts, zeemansliederen en humor, waarbij volop werd meegezongen door het publiek.

Meer foto's op www.maria.heijndael.nl/1018sail.

Foto's: Maria Heijndael

Standplaats Windroos

De Eilander maakt een serie portretten van gewone mensen die op de Eilanden wonen, werken of verblijven. Redacteur Saskia Moerbeek staat op de windroos in het plein voor de Oosterkerk, om mensen die bij Albert Heijn zijn geweest aan te spreken. De gesprekken gaan over de boodschappen die ze net gedaan hebben, de maaltijd die ze die avond gaan eten en alles wat verder ter sprake komt.

Door Saskia Moerbeek

Deze keer willen we graag een vrouw spreken. Er komt een wat oudere dame aan. Ze heet Sara Maas-Abels en wil haar verhaal wel vertellen. Het blijkt dat ze een heel lange geschiedenis heeft in deze buurt. Na het maken van de foto gaan we er eens goed voor zitten op een van bankjes op het plein. “Ik ben in 1937 geboren in de Grote Kattenburgerstraat”, vertelt ze. “Daar ben ik opgegroeid, tot dat we in de oorlog geëvacueerd werden. Ja, dat wist ik eerst niet, maar het blijkt dat we in die jaren wel zes keer verhuisd zijn in diezelfde Kattenburgerstraat. Dat kon toen nog. Ik denk dat het was, omdat mijn moeder niet zo netjes was, dus als het huis smerig was, gingen we verhuizen. Dat denk ik, maar ik weet het niet zeker, want mijn moeder praatte nooit over vroeger.”

Ze heeft nog wel herinneringen aan

vroeger, aan haar jeugd op Kattenburg, de evacuatie, de kindertehuizen waar ze in terecht kwam en de hereniging met haar vader en moeder na de oorlog. Maar er is ook veel onbekend. “Ik kom steeds bij toeval achter een stukje van mijn eigen geschiedenis. Zo ontdekte ik dat van die vele verhuizingen omdat ik, voor het geld van de Joods tegoden, moest aantonen dat mijn grootouders van Joodse komaf waren. Dus ging ik zoeken bij de burgerlijke stand.”

POËSIEALBUM

Ze werden geëvacueerd omdat de Duitsers het Marineterrein in beslag namen, dat weet ze. Maar hoe het gegaan is met de deportatie van haar grootouders en hoe haar moeder, die ook was opgepakt, is ontsnapt, weet ze niet. Toen ze twaalf was bleek dat ze tbc had. Ze heeft toen

een jaar doorgebracht in een barakkenkamp op Zeeburg. Daar had ze twee poësiealbums, waar de kinderen die er ook lagen en de juffen van de Openluchtschool in schreven. Dat zijn dierbare herinneringen.

MET EEN LAT OP JE VINGERS

Later kwam ze in het tehuis Wees en Zegen terecht en vandaar ging ze naar een tehuis in Lunteren. Daar was het echt afschuwelijk. “Als je iets fout deed met tafeldekken of zo, werd je gestraft, dan sloegen ze met een lat op je vingers. Eén keer moest ik voor straf een hele nacht op een matje voor het bed van de directrice slapen.” Later vertelde ze dit verhaal aan professor Hoytink van de VU, bij wie ze als dienstmeisje werkte. Die was zo verontwaardigd dat hij actie ondernam en er, naar eigen zeggen, voor zorgde dat dat

tehuis gesloten werd. Na Lunteren volgde een tehuis van het Leger des Heils in Baarn. Totdat haar vader op een dag voor de deur stond en zei: "Pak je koffer, we gaan!". Protesten van de directrice dat de Kinderbescherming toestemming moest geven, hielpen niet, hij nam haar gewoon mee. Het bleek dat haar vader en moeder weer met elkaar herenigd waren. Met vijf van de zes kinderen gingen ze in de Bootstraat wonen, waar de kinderen op de zolders van de burens sliepen.

GEEN KEREL MEER

Na de professor werkte ze in een hotel als kamermeisje en in een cafeetje op de Haarlemmerstraat. Daar heeft ze haar man leren kennen. Met hem heeft ze zeventien jaar in de Cornelis Krusemanstraat gewoond. Maar toen de eerste paal op Wittenburg werd geslagen en ze te horen kreeg dat ze terug kon naar de Eilanden heeft ze het meteen gedaan. Dat is nu achtentwintig jaar geleden. Ze is de enige van de familie die hier nog woont. Haar man is in 2006 overleden. Nu woont ze alleen. "Ik vind het echt vreselijk, maar aan de andere kant, ik moet er niet aan denken om weer met een kerel te beginnen. Ik heb genoeg gehad."

ANDIJVIE, HUTSPOT EN ZUURKOOL

Vroeger was er op de Eilanden wel meer saamhorigheid onder de mensen dan nu, vindt ze. Dat is ook wel logisch, omdat alle mensen tegenwoordig werken, haar eigen dochter ook. Ze heeft veel contact met een buurvrouw boven haar, maar verder niet echt. Ze is ook niet iemand die naar clubjes gaat of zo.

Ze ging naar Albert Heijn om kaas en tomaten te kopen, want ze eet elke dag bruin brood met kaas en tomaat. Verder heeft ze de radiobode gekocht, kipfilet om saté voor de zondag van te maken, Nescafé en Ajax, want ze maakt eenmaal per veertien dagen schoon bij haar broer. Verder broodjes, vlaflip, dat eet ze altijd voor toe, en aardappelen. Ze houdt eigenlijk niet van koken, dat deed haar man altijd. Nu koopt ze vaak tweeënhalf kilo aardappelen, drie struiken andijvie, twee pakken zuurkool en uien en wortelen. Daar maakt ze stampot van en die vriest ze in. Zo heeft ze altijd wat te eten.

Rondzwerven

Het gebeurt niet vaak dat eega snibbig tegen mij doet. Dat zit gewoon niet in haar genen, zich snauwerig opstellen. Het aantal keren per jaar dat ze lichtelijk uit haar slof schiet is op de vingers van één hand te tellen. Dat is bijzonder prettig; leven zonder stemverheffingen, zure gezichten en barre verwijten. Ongeveer twee maanden geleden echter, nadat ik de keuken had opgeruimd, werd ze ineens onvriendelijk. Nou ja, een beetje. Maar voor haar doen was het behoorlijk heftig.

Dat ik de keuken 'doe' is niet bijzonder; eega werkt namelijk buitenshuis en ik verdien mijn journalistieke eurocentjes gewoon binnenskamers. Ben zozegegd huishoudelijke taken als stofzuigen, ramenlappen, het verzorgen van planten en wat zich verder aandient (opdringt). En koken dus. Nu lijkt het of ik enorm geëmancipeerd ben, maar het heeft vooral te maken met concentratie. Jawel. Mijn beroep eist geestelijke inspanning die voornamelijk is gebaseerd op concentratie. Dat gaat al vele jaren prima. Tegen vier uur 's middags echter loopt de alertheid ietwat terug. Geen persoonlijke ramp want de boog kan niet altijd gespannen zijn. Dus zet ik een kop koffie, bel een vriend of vriendin (toen hondje Nino er nog was ging ik wandelen) en verricht bezigheden die huishoudelijk worden genoemd. Daarna is de accu opgeladen en gaat schrijfwerk weer van een leien dakje. Meestal. Tegen half zes ontpop ik mij als keukenprins. Ook dat is niet bijzonder, aangezien koken een hobby is. Na het kokkerellen ruim ik zelf op, opdat ik weet waar potjes, flesjes, blikjes, buideltjes, doosjes en zakjes blijven.

Dus ik bracht de keuken een beetje op orde toen eega ineens snibbig tegen mij uitviel: "Waar is dat plastic dopje van die lege olijfoliefles? Heb je dat in de vuilnisbak gegooid? Jawel, het ligt in de vuilnisbak". Ze had gelijk; ik had het plastic dingetje gedeponerd waar ik die dingetjes al mijn hele leven deponeer, namelijk in de vuilnisbak. Nou, dat was sinds enige weken de meest foute plek ter wereld. Jawel. Want burgers van de goede stad Amsterdam kunnen vanwege een prima initiatief vanuit het bedrijfsleven plastic afval in (plastic) zakken vergaren, die eens per week door de vuilafhaaldienst worden verzameld. En dat was ik even vergeten, had dat dekselse dopje niet in de zak, doch in de bak gemikt. Nadat ik op mijn knieën om excuses had gesmeekt, per omgaande een reis voor twee personen naar Zuid Verweggië had geboekt, een aanzienlijke cadeaubon liet aanrukken en beterschap in het algemeen beloofde, verscheen de glimlach weer op eega's gezicht en was ze niet te beroerd om mij permissie te geven onze woning grondig schoon te maken.

Gelukkig beseffen veel bewoners en bedrijven op de Oostelijke Eilanden e.o. dat milieuvuiling door plastic rampzalige vormen heeft aangenomen. In de oceanen zwerven 'plastic eilanden' ter grootte van Spanje en Portugal. Dus moeten in Mokum zelfs dopjes van olijfolieflessen consequent in de zak..

Maar wat een schrik als ik langs bijvoorbeeld de Kattenburgervaart, Dijkgracht, Oostenburgergracht of Oosterdok bij het CS loop. Duizenden flessen, tassen, zakken en ander plastic afval dobberen rond of liggen op de bodem van het water. Slecht voor het milieu, pijnlijk voor de ogen!

Straten en pleinen worden geveegd, plantsoenen en parken onderhouden, af en toe vist de reinigingsdienst fietswrakken en dergelijk ongerief uit grachten. Waarom niet urgent de plasticplaa aangepakt? Die ernstige bedreiging voor milieu, dieren en mensen. Het oppervlaktewater – typerend voor onze stad – kan mijns inziens door middel van een simpel schepnet adequaat van die plastic ellende worden ontdaan.

Noem mij alstublieft geen moralist, maar milieubetrokkene die van onze stad houdt. Laten wij afspreken dat wij als wij zwerfplastic tegenkomen, dit schielijk in een afvalbakje deponeren.

Awraham.meijers@hetnet.nl

Kolonie gierzwaluwen Oostenburgerdwarstraat behouden

In 2008 werd onze gierzwaluwwerkgroep door buurtbewoners benaderd met de mededeling dat er een opknopbeurt van woningen zou plaatsvinden. We hebben met de bewoners op een mooie juliavond gepost om het gedrag van de gierzwaluwen te observeren en om hun aantal te bepalen. Er vlogen een twintigtal gierzwaluwen door de straten. Later zagen we ook vleermuizen!

We ontdekten waar de gierzwaluwen binnenvlogen. Nu moest de volgende stap gezet worden: een onderhoud aanvragen met de Alliantie. De corporatie wilde met ons meewerken. Zij ondersteunde onze verlangens. De invlieggaaten zouden niet worden dichtgemaakt; de

nieuwe kantpannen zouden een opening met de muur houden van drie centimeter. De Alliantie was verder bereid om twintig nieuwe nestkasten aan te brengen! De heer Rhabi Khettabi zou ons op de hoogte houden en zo nodig tijdens de werkzaamheden voor overleg uitnodigen.

Deze vogels kunnen hun nesten in 2011 weer betrekken.

De gierzwaluw arriveert eind april in Nederland. De oude nestplaats wordt weer betrokken en de vogels beginnen het oude nest op te knappen. Half mei worden er twee eitjes gelegd. Dat is de tijd dat de gierzwaluwen komen die nog geen eigen nest hebben. Die vliegen door de straten

en langs de gevels om een opening te zoeken. Ze laten dan hun luide roep horen. Deze vogels slapen in de lucht op drie kilometer hoogte!

De gierzwaluw is drie maanden in Nederland om te broeden. De jongen vliegen eind juli uit. Die vertrekken dan direct naar Zuid-Afrika. De oudervogels gaan ongeveer een week later. Dan moeten we negen maanden wachten eer ze terugkeren.

Wilt u meer weten? Bezoek dan de website: Gierzwaluwbescherming Nederland. Informatie: Gierzwaluwwerkgroep Amsterdam, telefoon 020-6164759.

Verbreek de stilte rond huiselijk geweld

Geweld in de privé-situatie is de meest voorkomende vorm van geweld. Vrouwen en kinderen zijn het vaakst slachtoffer, maar ook mannen, ouders en ouderen kunnen slachtoffer zijn. Huiselijk geweld betekent: lichamelijk, seksueel of geestelijk geweld zoals slaan, stompen, aan de haren door het huis slepen, van de trap duwen, vernederen, kleineren, het vernielen van dierbare voorwerpen, dreigen met geweld, verbieden contact met anderen te hebben, dwingen tot seks, financieel uitbuiten etc. etc. Huiselijk geweld kan iedereen overkomen.

Huiselijk geweld is natuurlijk zeer ingrijpend. Slachtoffers praten er liever niet

over omdat zij zich schamen of bang zijn. Nog moeilijker is het om naar de hulpverlening te stappen. Het geweld duurt daarom vaak jaren. Ook kinderen die getuige zijn van huiselijk geweld kunnen hiervan jarenlang last ondervinden.

ER OVER PRATEN HELPT

Vertrouwenspersonen van Blue stimuleren geweldslachtoffers om te praten over hun situatie, omdat praten vaak oplucht en kan helpen problemen op een rijtje te krijgen om vervolgens te kijken wat je kunt doen. Praat er met iemand over die jij vertrouwt en die jou begrijpt. Het is ook mogelijk met een vertrouwenspersoon van Blue te praten. Dit zijn overi-

gens getrainde vrijwilligers, die huiselijk geweld bespreekbaar proberen te maken, een luisterend oor bieden, maar ook - indien wenselijk - de weg naar de hulpverlening kunnen wijzen, of hierbij bemiddelen. Vertrouwenspersonen zijn geen hulpverleners en registeren niets. Voor wie behoefte heeft aan een gesprek kan via de coördinator van Blue een afspraak maken met een vertrouwenspersoon. Telefoon 06 41647104 of 557.33.05 of per e-mail: blue@centram.nl.

Mensen die vertrouwenspersoon willen worden, kunnen met ons contact opnemen. In het najaar wordt training voor nieuwe vrijwilligers georganiseerd.

Gezamenlijke Iftar in Sporthal Oostenburg

Tijdens de Islamitische vastenmaand Ramadan die dit jaar van 11 augustus tot 9 september duurde is het een goed gebruik om het vasten te verbreken met een gezamenlijke maaltijd: de Iftar. Om moslims samen te brengen, maar ook om niet-moslims uit te nodigen deel te nemen aan deze gezamenlijke dis organiseerde medewerkers van het Huis van de Buurt en het jongerenwerk van IJsterk een Iftar in de Sporthal van Oostenburg.

Foto: Henry Klooststra

De Reiniging laat de Oostelijke Binnenstad op zaterdag uitslapen

Het centrum 24 uur per dag schoon en veilig. Het lijkt vanzelfsprekend: de Reiniging zorgt er voor dat ons afval wordt verwijderd en de straten van de stad schoon blijven. Maar dat is ingewikkelder dan het lijkt.

Omdat deze stad steeds meer een city wordt die nooit meer slaapt, wordt er ook 's nacht steeds meer afval geproduceerd. Wanneer huisvuilzakken buiten worden gezet de avond voor inzameling, groeit dit vaak uit tot veel rotzooi op straat. Bij de zakken wordt steeds meer ander afval neergegoid of het afval wordt verspreid door het late uitgaanspubliek.

Het is inmiddels bekend dat een vervuilde openbare ruimte en onveiligheid op straat veel met elkaar te maken hebben. Bij wet is daarom geregeld dat huisvuil pas 's ochtends voor het verzamelen vanaf zes uur op straat gezet mag worden. Menig stadsbewoner kreeg al een boete van de Handhaving wanneer die 's avonds op straat zijn of haar vuilniszak vond.

NACHTWERK

In de drukke uitgaansgebieden is de Reiniging dit jaar bij wijze van proef ook 's nachts gaan schoonmaken. Met veel succes. En niet alleen 's nachts want het effect zet overdag door. Een straat die 's ochtends al schoon is, vervuult minder snel in de loop van de dag en blijkt makkelijker schoon te houden.

Op de Oostelijke Eilanden is het 's nachts een stuk rustiger dan in de uitgaansgebieden van het centrum. Bovendien wordt op de Oostelijke Eilanden op zaterdag het huisvuil ingezameld, een dag waarop veel mensen niet vroeg op hoeven te staan. Eén en één is twee, dacht de Reiniging, dus zal het in dit gebied niet meer beboet worden als er op vrijdagavond de vuilniszak al buiten staat.

Mochten er meer suggesties zijn om de stad zo leefbaar mogelijk te houden, bel 14020 en stadsdeel Centrum hoort het graag.

Winnaar prijsvraag tijdelijke Horeca-voorziening kop Dijkgracht

Er zullen weinig lezers zijn die weten waar de titel Hannekes Boom vandaan komt. Navraag leert dat in de 17e eeuw, dus lang voordat de spoordijk bestond, de stad van het IJ werd afgesloten met een dubbele rij palen.

Door Saskia Moerbeek

Wie de stad binnen wilde varen kon dat doen via een aantal openingen in de palenrij.

Die openingen werden 's avonds met een losse boom afgesloten. Je had de Nieuwe Brugs Boom, de Kraans Boom en de Admiraliteits Boom. De boom die op de plek lag waar nu de Oosterdoksdoorgang is, heette Hannekes Boom.

Nu staat Hannekes Boom voor iets anders: een tijdelijk, maar toch duurzaam restaurant, met een groen terras, een plek waar bootjes kunnen aanmeren, waar kinderen kunnen spelen en waar 's avonds de flamenco wordt gedanst. Een broedplaats dus voor creatieve geesten en een plek om te ontspannen voor iedereen die even genoeg heeft van de drukte en de hightech van de nieuwe bibliotheek, het conservatorium, Star Ferry en het Mövenpick.

Hannekes Boom wordt gedragen door drie jonge creatieve geesten: Gijs de

Waal, Wouter Valkenier en Pim Evers. Een architect, een stedenbouwkundige en een communicatie-expert met liefde voor het water. Samen hebben ze een ontwerp gemaakt voor een kleinschalig gebouwtje op de Kop van de Dijkgracht dat de stadsbewoner een plek biedt waar hij ongedwongen zijn gedachten de vrije loop kan laten gaan en mensen kan ontmoeten die even geen haast hebben. Basic slow food, een groen dak, elke maand een ambachtelijk thema, wedstrijden wie de mooiste bar ontwerpt en veel ruimte voor mensen met ideeën. Dat is het concept van Hannekes Boom.

BUREAUCRATIE

Een wedstrijd winnen is één ding. Je ideeën in praktijk brengen is nog weer wat anders. Dan blijkt dat je voor alles een vergunning moet hebben en dat de gemeente die de prijsvraag heeft uitschreven (de gemeente), daar niet altijd bij stil heeft gestaan.

Maar de jongens van Hannekes Boom zijn vol energie en weten hun ideeën goed te verkopen. Als het aan hen ligt, bouwen ze hun tijdelijk gebouw in de wintermaanden in een loods ergens langs het Amsterdam-Rijn kanaal en varen ze de kant en klare delen in het voorjaar per schip naar de Kop van de Dijkgracht. De feestelijke opening van de uitspanning, die voor een periode van 5 jaar bedoeld is, staat gepland op 1 mei 2011. Nu maar hopen dat de bureaucratie geen roet in het eten gooit.

Muzikale zondagen in 't Markerhuisje

Ik woon in de Tweede Wittenburgerdwarsstraat tegenover 't Markerhuisje. Elke keer als ik zie hoe mooi dat lieve restaurantje aan het water ligt denk ik 'daar zit meer muziek in' en 'waarom is dit niet het kloppend hart van onze buurt?' Daarom wil ik vanaf 31 oktober, eens in de maand, een muzikale zondag in 't Markerhuisje organiseren. Zo'n zondag zou er als volgt uitzien: tussen vier en zes speelt een duo of een trio, daarna kun je eten en van acht tot tien draaien we in

de kelder (rustige) dansmuziek uit verschillende windstreken. Ik heb zelf goede contacten in de hoek van de Caribische en Braziliaanse muziek, maar sta open voor suggesties voor kleine, akoestische bandjes. Let op, ik heb (nog) geen sponsor, het wordt uit vrijwillige bijdragen van de gasten betaald. Stuur je ideeën op en laat me weten of je op de mailinglijst wilt staan: ej.hertogs@online.nl.

Erik-Jan Hertogs

Buurtbewoner en schrijver
Kester Freriks deelt zijn
vogelkennis met ons.
Leo Vrijer maakt de foto's

Groenling

Foto: Leo de Vrijer

De hele zomer door vertoefde de Groenling in de bomen aan de Windrooskade. Hij zong met zijn heldere, verdragende en melodieuze roep die hij vooral laat horen in de vlucht. Dit fraaie verschijnsel onder vogels heet de zangvlucht. De Groenling (*Carduelis chloris*) heet ook wel Groenvink en dat is een juiste typering; de zangvogel lijkt erg op een vink, zowel qua bouw als gedrag. Zoals de naam al aanduidt is het verenkleed nagenoeg geheel groen, neigend naar olijfgroen. Het meest in het oog springende kenmerk is de helgele vleugelrand die vooral opvalt als de vogel zijn golvende vlucht inzet. De Groenling is een veel voorkomende vogel in Nederland, zo'n vijftig- tot honderduizend paren zijn geteld. De lengte van de vogel is zo'n vijftien centimeter. Hij heeft een forse snavel waarmee hij makkelijk zaden en pitten, bijvoorbeeld van de zonnebloem, kan openbreken. Het vrouwtje legt wel tot zes eieren in het nest.

De biotoop ofwel leefomgeving van de Groenling bestaat uit parken, tuinen, heggen en bosranden; ook houdt hij zich graag op in oude villawijken. 's Winters komt de Groenling naar de menselijke omgeving waar hij in gezelschap van Koolmezen, Spreeuwen en Vinken naar voedsel zoekt; hij is een trouw bezoeker van voerplaatsen in stadstuinen. In tegenstelling tot de Vink is de Groenling veel assertiever; als hij op een voedertafel komt, dan kan hij de andere vogels makkelijk schrik aanjagen. Dat komt door zijn houding, de vogel staat namelijk rechtop en heeft niet, zoals een mus bijvoorbeeld, een meer naar de grond gedrukte verschijning. Je kunt de Groenling met een gerust hart een trotse vogel noemen. 's Winters trekken onze vogels meer naar het zuiden, maar dat betekent niet dat we het koude jaargetijde zonder Groenlingen tegemoet gaan, integendeel: de vogels uit het noorde bivakkeren op hun beurt bij ons.

Kester Freriks

Gebakken peren

In de column 'Young Folks' van het vorige nummer ging het over do's en don'ts voor kleding. De tekst had betrekking op pittige boetes en lijfstraffen als je de Iraanse (!) kledingswetten overschrijdt.

Onze nieuwe regering – Rutte 1 of Rollator 1, zo spreekt de volksmond inmiddels – heeft dit stuk ook gelezen en als inspiratiebron voor haar bezuinigingsoperatie meegenomen. Vooral boetes zullen in het post-liberale tijdperk de boventoon gaan voeren.

Aangezien het woordje 'hard aanpakken' aan inflatie onderhevig was heeft men het persoonlijker gemaakt. Van nu af aan heet het PAV (Persoonsgebonden Aftrek ten dienste van het Vaderland). Voor menig bewoner van de Eilanden niet onbekend, want woorden van gelijke strekking werden al door onze VOC-voorouders gebezigd. Wie van heinde en verre komt heeft deze tekst recentelijk nog via zijn staatstelevisie kunnen vernemen.

Concreet betekent het dat sociale politieagenten – men denkt hierbij aan de nieuwe lichte MBO-agenten – bij elke overtreding een dikke prent uitschrijven. Kinderen en jongeren komen voor rekening van hun opvoeders, niet-werkenden voor de meest nabije familieleden en bejaarden komen ten laste van hun volwassen kinderen. Bijkomend voordeel is dat een sociaal verscherpte controle op elkaar gaat ontstaan waardoor de gemeenschap meer in het gareel gaat lopen.

Een ander besluit wordt de invoering van een nieuwe belasting. Dit voor het geval dat Nederland en België weer herenigd zullen worden. Dure grap! Het idee komt overigens van het Zuid-Koreaanse regiem dat ooit hoopt het zuiden te herenigen met het noorden.

Het is van eenzelfde vodka-niveau als een recent geopperd wijkidee, alle verbindingsbruggetjes tussen de Eilanden te verwijderen om zo de oorspronkelijke situatie weer in ere te herstellen.

Wordt met de extra belasting weer de nationale portemonnee gevuld? Met het verdwijnen van de bruggen wordt het minstens meer tijd steken in nabuurschap, want omlopen.

Kijk wel uit voor die sociale politie.

HGP

Leven en gezondheid in de buurt (vervolg)

Halverwege de 19e eeuw waren de leef- en woonomstandigheden op menige plek onluisterend, en de Eilandenbuurt spande de kroon.

Door Henk Pauwels

Er is onder de bevolking geen leeftijds-groep, waarop de medische en sociale factoren een grotere invloed hebben gehad als op de zuigelingen, met name wat betreft de doodsoorzaak. Dit gold vooral voor kinderen van arbeiders en minder bedeeden. De kraamkamer, tenminste als die er was, was vaak een klein, donker en vochtig vertrek met een stenen vloer en een stinkende petroleumlamp. Warmte kwam van de potkachel. Om het bakergoed uit te wasemen werden zwavelachtige kooltjes gebruikt. De wieg was van tenen gemaakt of was een houten kribbe met houten schenkels om te wiegen. Niet zelden was die door ongedierte verontreinigd.

Wassen gebeurde veelal met een uitgesleten wollen kous en sop van groene zeep waarna de baby duchtig werd afgewreven. Weinig moeders in de volkswijken konden hun kind zogen; lukte dit wel of was het eigen kind gestorven, dan konden men als minnemoeder wat bijverdienen door andere kinderen aan de borst te nemen.

ZUIGELINGENVOEDING

In 1887 wordt voor het eerst gecondenseerde melk met suiker als geschikte voeding voor zuigelingen aanbevolen. De Amsterdamse arts Allebé schreef een boek over zuigelingenverzorging. Ondanks de grote sterfte beklaagde menig baker (vroedvrouw/HP) zich over de door Allebé aanbevolen nieuwigheiden met een gedicht waarin de volgende regels voorkomen:

‘t Was vroeger waar en heilig,
Wat baker zei en dee;
Nu zoeken ze al hun wijsheid in 't boek
van Allebé.’

De baby's in de volkswijken konden het doen met een mengsel van witte suiker, wat kokend water en melk en als ze huilden kregen ze een Keesje, lurkie of dotje. Een lapje katoen of linnen, waarin de moeder een stukje uitgekauwd brood met wat suiker stopte, samengebonden met een stuk draad. Na een half jaar was het al mee-eten uit de pot: aardappelen, rapen en bieten. Het voedsel werd wel eerst door de moeder voorgekauwd en dan met haar speeksel in het mondje gepropt. Van de vijf baby's waren er na de eerste zes maanden al twee gestorven. Volksziekten als mazelen, roodvonk, difterie, kinkhoest, tyfus, tuberculose bleven bij gebrek aan behandeling ook veel slachtoffers eisen.

POKKEN

Een volksman, Johannes (Ome Jan) Andries van Zutphen, geboren in 1863 en opgegroeid op Kattenburg, heeft bij de bestrijding van tuberculose veel voor elkaar gekregen. Maar daar ging wel wat aan vooraf. Doordat zijn vader als meesterknecht van een wijnkoper geregeld werk had, bleef het gezin gespaard voor werkelijke ontberingen. Van Zutphens ouders waren vrijzinnig christelijk. Zij lieten hun kinderen tegen pokken inenten. Zodoende had deze ziekte die in de periode 1870 tot 1874 vooral in de Amsterdamse volkswijken heerste, geen vat op het gezin Van Zutphen.

Dat was wel het geval met tuberculose: de volksziekte bij uitstek. Zijn moeder en oudste zuster en later ook zijn eerste vrouw zouden aan deze ziekte overlijden.

DUINWATER

Zijn werkzaamheden als 'tbc-bestrijder' begon Van Zutphen in 1898 met een geldinzamelingsactie om voor zijn vriend Johan Harttorff een sanatoriumkuur mogelijk te maken. Vervolgens begon hij te zorgen voor regelmatige financiële steun

Andries van Zutphen

aan door tuberculose getroffen diamantbewerkers, de bedrijfstak waar hij zelf in werkte. Gaandeweg werd de bestrijding geïnstitutionaliseerd.

Het sterftcijfer onder zuigelingen nam omstreeks 1900 sterk af door de opkomst van de ziekenfondsen. Maar het waren vooral hygiënische factoren die aan de verbetering van de gezondheid bijdroegen, zoals de beschikbaarheid van duinwater en de organisatie van stadsreiniging en vuilafvoer. De omslag in het politieke en religieuze denken droeg hier ook aan bij. Maar daarover meer in het volgende nummer.

Bronnen: IISG (Archief Jan van Zutphen)

"Het gezondheidswezen te Amsterdam in de 19e eeuw", J. A. Verdoorn. Geschiedenis van het Asd huisvuil, M. van Melle.

UIT IN DE BUURT

OOSTERKERK

MUZIEK

Zondag 19 september 2010 om 12.00 uur Koffieconcert Bekkers Piano Guitar Duo – Robert Bekkers – guitar en Anne Ku – piano met werken van o.a. Händel, Vivaldi, Piazzola, Manuel de Falla.

Dinsdag 5 oktober 2010 om 20.00 uur “Jong talent maakt zich bekend” Leerlingen aan het Conservatorium van Amsterdam tonen hun kunnen in de Oosterkerk Vandaag zijn dit Lieke van den Beuken – esklarinet, Bart de Kater – klarinet, Jesse Faber – klarinet en Hilde Kaizer – basklarinet (Nieuw Amsterdams Klarinet Kwartet) met werken van o.a. Piazzola, Mozart en Ton de Leeuw.

Zondag 17 oktober 2010 om 12.00 uur Koffieconcert 4Tuoze Matroze met Nautische Wereldmuziek. Concerten in de Oosterkerk zijn, indien niet anders vermeld, gratis toegankelijk. Een vrijwillige bijdrage wordt zeer op prijs gesteld.

■ www.oosterkerk-amsterdam.nl ■

SOOP

EXPOSITIES

Tot medio oktober is op werkdagen van 11.00 - 17.00 uur het eigen werk van SOOP's creatieve groepen: beeldhouwen/speksteen bewerken, boetseren, fotograferen, scheuren en plakken, (portret)schilderen en tekenen te bezichtigen.

LEZING/SOOP-UUR

Donderdag 30 september: 16.15 uur: SOOP-UUR Hetti Willemse, directeur van onderzoeksbureau Publicarea, licht haar stelling “Hou zelf het heft in handen, ook als je oud(er) wordt” nader toe. Met beeldmateriaal. Aansluitend buurtborrel. In samenwerking met de Vrienden van de Plantage.

EXTRA

Zaterdag 25 september: 12.00 – 16.00 uur De SOOP biedt haar programma aan van cursussen, clubs, lezingen, concerten, tentoonstellingen en andere evenementen. Docenten, begeleiders en andere SOOP-deskundigen geven informatie en wijzen de weg.

Donderdag 30 september: 17.30 uur: Maandelijks buurtborrel. In samenwerking met de Plantage-Weesperbuurtvereniging en de Vrienden van de Plantage.

Donderdag 28 oktober: 17.30 uur: Maandelijks buurtborrel. In samenwerking met de Plantage-Weesperbuurtvereniging en de Vrienden van de Plantage.

■ [Nieuwe Kerkstraat 124; tel. 423152; www.soopnet.nl](http://www.soopnet.nl) ■

OUTSIDER ART

EXPOSITIES

3 september – 30 november Wat gebeurt er wanneer vier visionaire Outsider kunstenaars voor een maand een huis delen, samenleven en onderwijl kunst maken. Ross Brodar, een van de deelnemers van het experiment, heeft het allemaal vastgelegd in de film, ‘The Artist Ego’. De film en de gemaakte kunstwerken maken deel uit van de expositie ‘The Artist Ego’, georganiseerd door Gallery Olof (Leiden) en de galerie Amsterdam Outsider Art (Nieuwe Keizersgracht 1a, 1018 DR Amsterdam). De samenwerkende galeriën willen met dit jaarlijks terugkerende evenement een globalisering van de Outsider kunst bewerkstelligen. Open maandag t/m zaterdag 11-18.00 uur. 020-3302083/0645490577.

■ [Nieuwe Keizersgracht 1a, Amsterdam](http://www.outsiderart.nl) ■

GALERIE EEWAL

EXPOSITIE

4 september t/m 2 oktober 2010 schilderijen van ERNA ANEMA en keramische objecten van WIM BORST. De galerie is geopend van donderdag t/m zaterdag van 12 – 17 uur en op afspraak. Czaar Peterstraat 153 huis.

■ www.galerie-eewal.nl ■

VERZETSMUSEUM

LEZING

Zondag 17 oktober om 14.00 uur Annejet van der Zijl in het Verzetmuseum Amsterdam in het kader van de Week van de Geschiedenis naar aanleiding van haar recent verschenen boek *Bernhard, een verborgen geschiedenis*, een nauwgezette historische reconstructie van het eerste deel van het leven van Prins Bernhard. Entree: 10,- euro p/p; korting met museumkaart of vriendenpas van het Verzetmuseum. Reserveren zeer aanbevolen. Na afloop van de lezing zal Annejet van der Zijl beschikbaar zijn om haar nieuwste boek, te koop bij de balie van het Verzetmuseum, te signeren.

EXPOSITIES

4 september 2010 t/m 17 april 2011. Tentoonstelling en website over het vergeten verhaal van Wally van Hall. Wally van Hall gaf tijdens de Tweede Wereldoorlog leiding aan een ondergrondse bank: het Nationaal Steunfonds (NSF). Deze geheime bank financierde aanvankelijk uitkeringen aan gezinnen van zeelieden – onder de veelzeggende naam Zeemanspot – maar in de loop van 1943 groeide het NSF uit tot bankier van het verzet.

■ [Plantage Kerklaan 61 www.verzetmuseum.org](http://www.verzetmuseum.org) ■

TRICKY THEATER

Vrijdag 1, 8, 12, 22 oktober. *Woody's Magic Show* Meervoudig Nederlands Kampioen Goochelen Aanvang 20:30 uur Reserveren gewenst! Entree: 6,50 Euro, Stadspas 5,- Euro

Zaterdag 2, 9, 16, 23 oktober. *Magic Dinner!* Instappen tussen 18:00 en 19:00 uur. Reserveren noodzakelijk Entree: 29,95 Euro, Kinderen: 12,50 Euro inclusief drie-gangen menu.

Donderdag 5, 19, 26, 29 oktober. *Je kan de Pot op!* Open podium op het water voor alle genres die niet in een maatpak te stoppen zijn. Aanvang 21:00 uur Entree gratis, opgave info@trickytheater.nl of 020-6269383.

Dinsdag 7, 14, 21, 28 oktober. *Open Mic: “From the East to the West”* Dzuana Nightingale from Praque hosts the open stage for all kind of musicians Come down to enjoy yourself in a truly musical friendly atmosphere. Contact: dzuana@trickytheater.nl Aanvang 20:30 uur. Entree gratis.

Woensdag 13 en 27 oktober. *Open Stage Jazz Jam* Open podium voor Jazz muzikanten: Jazzjam op de boot vanaf 22:00 uur met studenten van het conservatorium van Amsterdam. Contact: jazz@trickytheater.nl. Aanvang 22:00 uur Entree gratis.

Woensdag 6, 13, 20, 27 oktober. Jeugd/Children: *De Toverformule*. Een komische en magische voorstelling voor kinderen vanaf 5 jaar. (duur 65 minuten) Aanvang 14.15 uur. Entree 6,50 Euro, Stadspas 5,- Euro.

Woensdag 6 en 20 oktober. *Earth meets Moniek Mijns*. Doe mee met eigen repertoire. Aanvang 21.00. Entree gratis.

■ [Oosterdokskaade 10 020-6269383 www.trickytheater.nl](http://www.oosterdokskaade10.nl) ■

FUNEN CONCERTS ART PRODUCTIONS

MUZIEK

Zondag 19 september 15.00 uur (reserveren aanbevolen) Emile Kaper (hoorn) en Anne Ku (piano), werken van Emmanuel Chabrier, Frans Strauss, Robert Schumann, Beethoven en Mozart.

■ [Funenpark 125 www.funenconcerts.nl](http://www.funenconcerts.nl) ■

VERENIGING VRIENDEN VAN DE PLANTAGE

EXTRA

Zaterdag 25 september om 15.00 uur uitreiking Plantage Poëzieprijs 2011. De negentiende editie met als thema: *Op Reis* In de jury hebben zitting: Huub van der Lubbe (zanger en schrijver), Aad Meinderts (directeur van het Letterkundig Museum) en Ko van Geemert (voorzitter). Toegang gratis Hotel Rembrandt, Plantage Middenlaan 17.

Zaterdag 2 oktober 15.00 uur Herinneringen aan Adriaan Morriën 2010. *Josien Lalleman* en *Jan Mulder* vertellen over hun contact met de schrijver; *Ko van Geemert* neemt de aanwezigen mee door de Plantage aan de hand van Morriëns werk. Toegang: gratis. Tangosalon, Plantage Muidergracht 155.

■ www.vriendenvandeplantage.nl ■

DE SCHATTEN VAN JAN EN JOOP

WORKSHOP

Zondag 3 oktober / Zondag 7 november Tiffany Glasworkshop: Een geheel

verzorgde, leuke intensieve én creatieve dag. In klein groepsverband, max. 3 personen, wordt een werkstuk in de vorm van een raamhanger gemaakt, dat aan het eind van de glasworkshop mag worden meegenomen. Materiaal en gebruik van gereedschap inbegrepen. Aan bod komen de volgende technieken: glassnijden, glasslijpen, koperfolie-techniek, solderen en patineren. Duur: 1 hele dag, incl. lunch. Kosten: 120,- euro. Tijd: 09:30 - 17.30 uur; Verdere informatie en aanmelden: tel.nr. 06-27077848.

KINDERGALERIE SCHOTS N SCHEEF

De *Kindergalerie* is voor unieke kinderkunstfeestjes vanaf 4 personen. De ‘kleine’ kunstenaars krijgen een doek mee, galerieregels en het gekozen thema. Deelnemende kunstenaars zijn in de leeftijd van 4 t/m 11 jaar. Alle, tijdens het kinderkunstfeestje gemaakte kunstwerken, worden vervolgens tegelijkertijd ingeleverd bij de Kindergalerie. Na inlevering worden de kunstwerken, voor de duur van 1 maand, geëxposeerd in Kindergalerie ‘Schots N Scheef’.

EXPOSITIE

Foto-Overzicht Indien er geen expositie van een kinderkunst-feestje plaatsvindt, vindt u in het souterrain bij De Schatten van Jan en Joop aan de hand van diverse foto's, een impressie van de historie van de Oostelijke Eilanden. Het foto-overzicht is gratis toegankelijk. Loop eens binnen, beleef de sfeer van nu, bewonder de buurt van toen. Openingsdagen: di. en wo. 10.00 - 16.30 uur, do. t/m zat. 10.00 - 17.30 uur.

■ [Czaar Peterstraat 143, www.deschattenvanjanenjoop.nl](http://www.deschattenvanjanenjoop.nl) ■

ZUIDHAL VIERWINDENHUIS

MUZIEK

Zondag 19 september 15.00 uur. De gebroeders Mark en Paul van der Feen (saxofoon en piano), met eigen composities en improvisaties gebaseerd op de bewegingen van dansers.

Zondag 26 september 15.00 uur. Pablo Fuks, gitaar, met Argentijnse gitaarmuziek.

Zondag 17 oktober 15.00 uur. Trio Kokado: Mirjam de Zwart (fluit), Josje Lodder (piano) en Jorg Verhoeven (klarinet) presenteren een componistenportret van Ton de Leeuw.

Zondag 7 november 15.00 uur. Duo Doorgedraaid: David Schwarzkopf (klarinet, zingende zaag) en Quintus van Amstel (hand-draaiorgel, percussie) met Muzikale Wentelingen; kamermuziek met een knipoog. De toegang is altijd gratis. Vrijwillige bijdrage na afloop.

Raadpleeg voor gedetailleerde informatie ook WWW.PLANTAGEAANHETWATER.NL

DEZE AGENDA KAN ALLEEN MAAR WORDEN SAMENGESTELD OP GROND VAN AANGELEVERDE INFORMATIE IN WORD – STANDAARD Times New Roman 12 punt – AAN: deben@chello.nl.

DE DEADLINE VOOR HET VOLGENDE NUMMER IS 15 oktober 2010 Graag uw informatie op tijd mailen!

ZIEN

Herinneringen aan een Poolse jeugd

Tot 10 oktober kunt u nog genieten van de prachtige tentoonstelling *Mayer July. Kleurrijke herinneringen aan een Poolse jeugd* te zien in het Joods Historisch Museum. Hierin wordt het werk getoond van Mayer Kirshenblatt (ook Mayer July genoemd), die op 73-jarige leeftijd begon met het verwerken van zijn jeugdherinneringen aan het vooroorlogse Polen tot prachtige, verhalende schilderijen en kleurrijke tekeningen. De gesprekken die hij gedurende veertig jaar met zijn dochter Barbara had over een (bijna) vergeten wereld hebben uiteindelijk geleid tot een boek en een expositie. Op openhartige en geestige wijze schetst Kirshenblatt (1916-2009) een uniek beeld van het dagelijkse leven in zijn geboorteplaats Opatów – ook bekend onder de Jiddische naam Apt – vóór de

Tweede Wereldoorlog. Hij toont de levendige straten, pleinen en markten, de synagoge, de ambachten en natuurlijk de markante figuren die zijn wereld bevolkten: van schoenmakers, slaggers en prostituees, tot straatartiesten, zakkenrollers en schoorsteenvegers.

Fantastische, bizarre volksverhalen komen tot leven. Over de zwangere, gebochelde vrouw die pas enkele uren voor haar bevalling trouwde onder het baldakijn, de schoenlapperzoon die probeerde met zijn witte pyjama de Engel des Doods te misleiden, de goedgeklede kleptomane die een vis in haar decolleté liet verdwijnen, of de vrouw die in haar trouwjurk de vloeren boende. De expositie is een eerbetoon aan Kirshenblatts bijzondere voorstellingsvermogen, gevoed door zijn scherpe geheugen.

“Ik vind het fijn om hard te werken”

Ze zijn volop aanwezig in onze buurt: jongeren. Tijd om ze beter te leren kennen: het knulletje met zijn zware rugzak, per fiets onderweg naar school, het meisje van de apotheek, de hangjongere, de ambitieuze carrièremaker. De Eilander sprak met de tweeëntwintigjarige Nadine.

Door Mieke de Moor

Nadine Bol uit Lisse is een zondagskind, ze ziet er goed uit, is slim en gezond, heeft lieve ouders die haar in alles steunen. Ze is een van de 250 bewoners van het studentencomplex Bijltpad. Tot haar grote tevredenheid. Ze is aan haar tweede masterjaar communicatiewetenschappen aan de UVA begonnen. Dat is dus vrij snel: “Ik vind het fijn hard te werken, als je ergens veel instopt krijg je er veel voor terug. En ik ben een perfectionist.”

Ze woont in een van de units van tien bewoners, in haar geval acht meisjes en twee jongens. In elke unit zit ook meestal een uitwisselingsstudent, in die van haar een Duits meisje. De woning omvat, naast de studentenkamers van drie bij vier meter, een grote woonkeuken met twee koelkasten, oven, magnetron en twee kookplaten. Er zijn twee wc's en twee douches. Het sfeertje is relaxed. Terwijl Nadine en ik zitten te praten loopt nu en dan een medebewoonster binnen die wat zoekt in de keuken, op de achtergrond overlegt met een vriendin, of in een roodwit gestippeld schortje tomaten schoon maakt.

De keuken is gezellig rommelig maar schoon. Iedereen heeft een vaste taak om de gezamenlijke ruimtes in orde te houden: Nadine moet zorgen dat vuilnis, oud papier en glas worden verwijderd: vele kilo's papier en zo'n 100 (!) lege flessen per week.

Foto: Maria Heijndael

Eten gaat hier zo'n beetje zoals het gaat. Je maakt je eigen potje, soms met een paar mensen samen, een enkele keer in de grote groep. Nadine: “Je krijgt bijvoorbeeld een sms-je om een uur of vier met: ‘Zullen we met ons drieën vanavond pasta maken?’” Er is een huishoudpot voor gezamenlijke spullen als schoonmaakartikelen of wc-papier. Van wat resteert koopt ieder zijn eigen voedsel.

Vandaag is haar vriend jarig en gaan ze straks uit eten. Daarom is ze tijdens het

interview al op haar mooist: zwarte legging, kort zwart jurkje zonder hals of mouwen, met rimpelstrook aan de onderkant, het blondrode haar los.

BUURTJE

Wat vindt Nadine van onze buurt? “Wat ik ervan meekrijg is leuk. Natuurlijk, ik kom bij AH, de dokter, de apotheek, maar voor de rest is ons huis eigenlijk een buurtje in een buurt, je hebt toch vooral contact met je medebewoners. Ik weet

Spijbelbusje komt zo

niet wat de buurt van ons denkt. Heel soms is er een luidruchtig feestje, dan komt de politie vragen of de muziek zachter kan. Verder krijgen we nooit klachten. Je woont hier geweldig, net buiten de drukte, maar binnen twee minuten ben je middenin de stad. Vorig weekend was Sail, daar zit je hier bijna bovenop. En 't is hier veilig, ik kan midden in de nacht op de fiets naar huis komen. Ik ben blij dat we op zo'n mooie plek mogen zitten in zo'n diverse buurt".

Haar studie kost veel tijd: papers schrijven, werkgroepen bijwonen, presentaties verzorgen, veel achter de computer, thuis of op de universiteit. Haar studierichting is Research master communication science; de voertaal is Engels. Haar afstudeeronderwerp zal over communicatie binnen de gezondheidszorg gaan: Hoe gaan mensen om met informatie van artsen, van internet, van vrienden en familie, hoe wordt gecommuniceerd binnen netwerken? Meer concreet: ze wil onderzoeken hoe supportgroepen voor kankerpatiënten omgaan met gezondheidsinformatie. Die studie is tamelijk theoretisch, daarom is het interessant te zien hoe het in de praktijk werkt. Het wordt een kleinschalig onderzoek, gebaseerd op de communicatiepraktijk in een Amsterdams ziekenhuis. Bovendien gaat ze dit jaar op de universiteit aan eerstejaarsstudenten statistiek doceren.

Haar vrije tijd besteedt Nadine aan haar vriend, aan squash, aan film en muziek (ze komt uit een muzikale familie) en aan uitgaan. Ze is druk in haar studentenvereniging Cyclades, zit in de organisatie van de introductieweek voor eerstejaars. Met Cyclades maakt ze reisjes, gaat weekends op pad..

LATER

Ze heeft geen idee wat ze later gaat doen. Planning op lange termijn doet ze liever niet. Nou ja, misschien eerst wat reizen naar de VS of Azië. Maar ze wil uiteindelijk toch in Nederland wonen, want hier zijn haar vrienden en die zijn superbelangrijk. Alleenzijn vindt ze maar niks.

En de grote wereldproblemen? "Ik ben nu vooral bezig met wat er dicht om me heen gebeurt. Over bijvoorbeeld de economische recessie of het milieu ben ik optimistisch. Het komt meestal wel goed, kijk maar naar het verleden. Er worden fouten gemaakt, maar er zijn ook zoveel superslimme mensen in de wereld, die wel weer oplossingen vinden voor alle onevenwichtigheid rondom ons."

Heb je het al in de buurt gezien? Een wit busje waarop met grote letters staat "Back To School"? Dat is de rondrijdende leerplichtambtenaar die ook dit jaar op pad zal gaan om zo snel mogelijk leerplichtige spijbelaars tot 23 jaar zonder startkwalificatie op te sporen. En per direct naar school te brengen. Maar is deze bus effectief genoeg om de spijbelende jeugd in de schoolbanken te krijgen?

Door Maria Makhlouf

De leerplichtambtenaar krijgt een ab-sentielijst van de school en gaat langs de adressen van scholieren die zonder reden het meest afwezig zijn in de klas. En tieners die hij onderweg tegenkomt kunnen worden opgepakt als zij geen geldige reden tot verzuim hebben.

Maar een leerling wordt juist gestigma-

tiseerd als hij/zij wordt opgehaald met de "Back To School" bus. Want dit is een maatregel waarmee jongeren voor paal worden gezet. Dan worden ze te kijk gezet en dat zal het spijbelprobleem vergroten.

Tieners verlaten vaker hun school/op-leiding zonder startkwalificatie. Maar waarom gaan deze jongeren niet naar school en hun klasgenoten wel? Geen zin, gepest, problemen thuis, depri, etc? Ik denk dat je naar het huidige schoolbeleid moet kijken.

Hoe kan dat beter? Bijvoorbeeld door nieuwe dingen te introduceren, door samen dingen te doen kan de scholier gemotiveerd raken en belangstelling krijgen voor een vervolgopleiding.

Zodoende kunnen de spijbelende jongeren meer betrokken worden bij wat zij als mogelijke oplossing zien. Dit kan zijn een andere manier van lesgeven, een open houding van leerlingen/leraren tegenover elkaar, zoals de Challenge-Day in Amerika, activiteiten die interessant zijn voor de jongeren. Kortom: alleen straffen is niet effectief tegen spijbelen omdat de oorzaak van het spijbelen niet wordt aangepakt.

Reacties, vragen en suggesties?
Youngfolks.eilandergmail.com

Ooit

Maandag.
07.45.
Supermarkt.
Kleine Wittenburgerstraat.
Goedkoopste wijn.
Veel kleingeld.
Gelukkig aardige caissière.

07.55.
Plein bij de kerk.
Bankje.

Eerste slok.
Voelt goed!
Of toch niet?

Gelukkig, zon!
Slapen!
Ooit win ik

Menno Goossen, 34 jaar.

Uit: *Eilandergedichten, gedichten door en voor een Amsterdamse buurt*, samenstelling Wil Merkies, Uitgeverij SWP, Amsterdam, 2009

Buurtrestaurant Proef de Buurt in najaar 2010

Ook het tweewekelijkse buurtrestaurant in de Witte Boei gaat weer open na de zomer, om te beginnen op maandag 6 september, 18 uur. Dan staat u weer een heerlijke driegangenmaaltijd te wachten voor maar vijf eurootjes. U kunt zich van tevoren opgeven bij de balie van de Witte Boei, wij vragen u wel vooraf te betalen. Kinderen drie euro.

De data van het buurtrestaurant zijn:

- maandag 4 en 18 oktober
- maandag 1, 15 en 29 november
- maandag 6 december
- zondag 19 december (Kerstdiner)

Het buurtrestaurant wordt georganiseerd door het Huis van de Buurt Oostelijke Binnenstad, afgewisseld met de Amsterdamse Vriendendiensten.

Buurtcentrum de Witte Boei, Grote Wittenburgerstraat 200, tel. 6223879

Voortgangs- overleggen

In oktober vinden de halfjaarlijkse voortgangsoverleggen plaats, bijeenkomsten waarin de buurtbewoners overleggen met ambtenaren van openbare ruimte en bouwen en wonen over projecten en werkzaamheden in de wijk.

De data zijn (onder voorbehoud):

- maandag 11 oktober 20 u: voortgangsoverleg Plantage en Weesperbuurt, Roetersstraat 174
- woensdag 13 oktober 20 u: voortgangsoverleg Eilanden, Oosterkerk

Meer informatie over deze overleggen, aanvragen van stukken etc., kan via Pim van Galen, pim@wcob.nl, 6223808

Cultuur in de Middag

Het eerste seizoen van Cultuur in de Middag was een succes! En ook het nazomerseizoen belooft mooi te worden met een gevarieerd cultureel aanbod voor alle buurtbewoners van 55+.

Komt u ook of kent u iemand die u blij kunt maken met deze leuke uittips? U kunt terecht bij de balie van het Huis van de Buurt in de Oosterkerk voor programmaboekjes en/of persoonlijke uitnodigingen.

Aan alles is gedacht om het voor iedereen zo aangenaam mogelijk te maken. Hebt u graag iemand die u vergezelt of bent u slecht ter been? Wij regelen gratis vervoer van en naar uw huis en begeleiding als u dat wenst. Laat ons dit weten en bel uiterlijk 5 dagen voor de voorstelling, zodat wij dit voor u kunnen regelen, mobiel 06 411 95 603. Reserveren voor de voorstellingen is niet nodig, u kunt gewoon langskomen.

Op *zondag 5 september* begint Cultuur in de Middag met een matinee in het Sint Jacob met een prachtig optreden van het Plantagekoor dat vier motetten van Aaron Copland ten gehore zal brengen.

Stichting Musicians Worldwide is in het Dr. Sarphatihuis vertegenwoordigd en heeft op *zondag 19 september* Aleksand-

ra Anisimowicz (sopraan) en Shuann Chai (piano) met aria's van Mozart op het programma staan.

De Clarionetten Capel en Pietsiekata zorgen *26 september* in het Sint Jacob voor een feestelijke ambiance tijdens een muzikale Plantage-buurtborrel. Op *zondag 10 oktober* zingt Musiforum, een legendarisch gemengd koor van licht klassiek tot meezingers van o.a. De Jantjes in het Dr. Sarphatihuis. Vervolgens biedt Stichting Musicians Worldwide u op *zondag 18 oktober* een Frans repertoire met Elsa Benoit (sopraan) en Benjamin Spa (piano).

Tot ziens bij de voorstelling, de koffie en thee staan voor u klaar!

NOGMAALS DE DATA EN LOKATIES:

5 september 14.00-16.00 uur

Locatie Grote Zaal, Sint Jacob
Plantage Middenlaan 52

19 september 14.00-16.00 uur

Locatie Atrium, Dr. Sarphatihuis
Roeterstraat 2

26 september 14.00-17.30 uur

Locatie Grote Zaal, Sint Jacob
Plantage Middenlaan 52

10 oktober 14.00-16.00 uur

Locatie Atrium, Dr. Sarphatihuis
Roeterstraat 2

17 oktober 14.00-16.00 uur

Locatie Atrium, Dr. Sarphatihuis
Roeterstraat 2

Het Cultuur in de Middag Team

Kent u deze nog?

SONGTEKST LOUIS DAVIDS – "WORD NOOIT VERLIEFD"

Refrein:

Word nooit verliefd, want dan ben je
verloren

Je zeilt er in tot allebei je oren

Word nooit verliefd, meisjes, wat ik zeg
is waar

Als je verliefd wordt, dan ben je de
sigaar

Workshops 'Omgaan met hangjongeren'

Hangjongeren kunnen voor flinke overlast zorgen. Hen simpelweg aanspreken op storend gedrag heeft vaak niet het gewenste effect. Of u durft het niet. Daarom organiseert stadsdeel Centrum workshops om te leren hoe u hier het best mee om kunt gaan. Deze zijn gratis.

Na de succesvolle eerdere edities organiseert stadsdeel Centrum in september en oktober wederom vijf workshops 'Omgaan met hangjongeren'. Er blijkt grote behoefte te bestaan aan tips om beter te kunnen reageren op of om te gaan met jongeren die zich op de een of andere manier vervelend gedragen en vaak in groepjes bij elkaar hangen.

Stel, er staan drie jongeren in uw portiek, voor de vijfde dag op rij, een joint te draaien. U vindt het onprettig dat deze jongens uw deur blokkeren, maar ook de stank van de joint geeft overlast. U wilt ze wel aanspreken maar durft dit niet. Of: er zitten zes jongeren op de bankjes aan het water voor uw huis, met harde muziek uit hun telefoons. U hebt ze meerdere malen gevraagd of het zachter kan, maar ze luisteren nooit en worden alleen maar boos. Of: 's ochtends vroeg treft u voor de zoveelste keer rotzooi aan op de speelplek voor uw huis: bierblikjes, zakken chips, peuken, etc. U weet dat er wel eens jongeren zijn en vermoedt dat de troep van hen komt, maar u weet niet hoe u de jongeren kunt aanspreken omdat u bang bent uitgescholden te worden, of erger nog, te worden bedreigd. Zomaar drie voorbeelden van situaties zoals zich die rond hangjongeren kunnen voordoen. Zijn deze situaties voor u enigszins herkenbaar? U bent helaas niet de enige.

STRAATCULTUUR

Een van de moeilijkste opgaven voor burgers, maar ook voor politie, toezichthouders en docenten is het corrigeren van jongeren die zich de zogeheten 'straatcultuur' hebben eigen gemaakt. Het leven van deze jongeren speelt zich voor een groot deel op straat af, en men verkeert voortdurend in het bijzijn van een vaste groep. Vaak reageren deze jongeren anders dan we verwachten. Als iemand ze

wil corrigeren, staan ze meteen op scherp; ook geven ze niet toe dat ze iets hebben misdaan. Cursusleider Hans Kaldenbach schreef verschillende boeken over deze straatcultuur en organiseerde vervolgens workshops rond deze voor veel mensen lastige kwestie.

WORKSHOPS

Een workshop duurt één avond. Tijdens deze bijeenkomst leren buurtbewoners hoe ze vat krijgen op jongeren met typisch straatcultuurgedrag. De praktijk staat daarbij voorop. Een acteur speelt op aanwijzen van buurtbewoners verschillende situaties na. Hans Kaldenbach illustreert hoe straatjongeren het effectiefst kunnen worden aangesproken. Want mogelijkheden om de situatie te verbeteren zijn er wel degelijk. Een deelnemster aan een van de workshops van vorig jaar: "Wat me opviel is dat we bijna allemaal denken dat je niks kunt zeggen tegen zulke jongens op straat. In de workshop heb ik geleerd dat dat wel kan, en hoe dat dan moet. Ik vind het best eng, groepen jongens, maar ik voel me sinds die avond veiliger en ben niet meer zo bang voor een nare reactie op straat."

Wegens het succes van de eerder gehouden workshops geeft stadsdeel Centrum wederom bewoners de gelegenheid om aan de avonden deel te nemen. De workshops zijn geheel gratis! Zegt het dus voort aan vrienden en kennissen in stadsdeel Centrum. Meld u snel aan (zie onder), want vol is vol! Mensen van buiten het stadsdeel komen op de reservelijst.

OVERLAST? MELD HET!

Meldingen van overlast en grensoverschrijdend gedrag door groepen kunnen overigens altijd worden doorgegeven aan de politie via tel. 0900 8844. Ook kunt u bellen met het Meldpunt Zorg en Overlast van stadsdeel Centrum, tel. 020 552 4442 (tijdens kantooruren).

Dinsdag 28 september, 20:00 uur, en

maandag 11 oktober, 20:00 uur:

Oosterkerk, Kleine Wittenburgerstraat 1 (aanmelden via tel. 020 622 3808 of per mail: wijkcentrum@wcob.nl).

Personeelswisselingen Huis van de Buurt

Binnen het team van het Huis van de Buurt hebben zich een aantal personeelswisselingen voorgedaan. De projectmedewerker van CentraM, Paul de Jong, is vervangen door Klary Welbedacht.

Onze bewonersondersteuner Carolien Marsman van de Witte Boei/IJsterk gaat per 1 september naar het Huis van de buurt Westelijke Binnenstad. Wij hebben uitstekende vervanging gevonden in de persoon van Soemitra Hermelijn. Hiervoor was ze projectleider Noord Netjes in Amsterdam Noord. Het project heeft als doel de buurtbewoners daar meer betrokken en actief te maken bij het schoon, heel en veilig maken en houden van de buurt. Zij start per 1 september.

Theo in 't Ven gaat na ruim 27 jaar trouwe dienst, zoals u inmiddels weet, per 1 september met pensioen. Zijn opvolgster Mila Wybenga is maandag 30 augustus gestart als bureaumedewerker op het wijkcentrum.

De afscheidsreceptie van Theo is op vrijdag 24 september van 16 tot 18.30 in de Oosterkerk. U bent allen van harte welkom.

Mary Moerman, projectcoördinator van het project "Cultuur in de middag", heeft assistentie gekregen in de persoon van Karin Wagenaar. Zij organiseert de logistiek en begeleidt de vrijwilligster rond de activiteiten van de zondagmiddagen in de zorgcentra Sint Jacob en Sarphatihuis.

Alle soorten stemmen zijn welkom bij koor De Zingende Boei

Zingen is heerlijk. En zingen in een gezellig koor is extra leuk: dat geeft extra plezier en ontspanning. Daarover zijn de leden van koor De Zingende Boei het roerend eens. Koorleden Caroline, Eliza, Inge, Karla en Tonia vertellen.

Foto: Henry Kloostr

Door Mies Kroon

Eliza: “De dingen waar je overdag mee bezig was, zijn na twee uurtjes zingen en lachen helemaal uit beeld verdwenen”. Inge voegt daar aan toe: “Zingen maakt m’n hoofd lekker leeg. Ik ga moe naar koor en kom vol energie weer thuis”.

Plezier in het zingen staat voorop bij De Zingende Boei. Alle soorten stemmen zijn welkom, niemand hoeft auditie te doen. Het repertoire is heel divers: Van wereldmuziek tot canons, van pop tot (een beetje) klassiek. Karla: “We oefenen

eerst per stemgroep. Daarna zingen we het lied met z’n allen en genieten van de klanken die bij elkaar komen. We hebben trouwens ook veel plezier als het een keer niet zo goed gaat”.

IEDEREEN KAN ZINGEN

Veel mensen houden van zingen, maar denken dat ze het niet (goed) kunnen. Ze zingen alleen onder de douche of in de auto, als niemand ze hoort. Maar iedereen kan zingen, met een paar goede aanwijzingen. Daar is Roos, dirigent van De Zingende Boei, werkelijk een kei in. Op enthousiaste wijze begeleidt deze vriendelijke jonge vrouw ‘haar Boeiers’.

Caroline vertelt: “De Zingende Boei is zonder poespas. Je hoeft van Roos nooit huiswerk te maken en de sfeer is echt ontspannen”. Tonia vult haar aan: “Het repertoire is niet al te moeilijk, maar Roos houdt ons wel bij de les. Elke week is er weer een avond ongecompliceerd zingen, waar ik stevast vrolijk van word”.

Caroline: “Naast plezier en ontspanning geeft samen zingen ook een gevoel van saamhorigheid. Ook al heb je totaal verschillende achtergronden, je richt je gezamenlijk op het zingen. Daardoor ben je plotseling verbonden met elkaar”.

De Zingende Boei oefent elke donder-

dagavond in – hoe kan het ook anders – buurthuis De Witte Boei. Vooral in de winter is dat voor bewoners van de Oostelijke Eilanden, Kadijken en Plantagebuurt lekker dichtbij. Met Kerst treedt het koor op in de Oosterkerk, deels gezamenlijk met een ander koor en met Muziekgezelschap Wittenburg.

ONTROEREN

Ook dan is het repertoire divers: er worden uiteenlopende kerstliedjes gezongen; van ‘Jingle bells’ tot traditionele liedjes als ‘Stille nacht’. Daarbij zingt het publiek overigens uit volle borst mee. Het resultaat, dat opgenomen wordt door de echtgenoot van een van de koorleden, kan zelfs de dirigent en koorleden verrassen en ontroeren.

Praktische informatie:

De Zingende Boei

Locatie: buurthuis De Witte Boei,

Grote Wittenburgerstraat 200

Repetitietijd: donderdagavond van 20 tot 22 uur (niet tijdens schoolvakanties)

Start: 23 september

Kosten: eerste keer gratis, daarna 95 euro tot 2011

Luister naar je straat

**Derde Wittenburgerdwarstraat.
De gracht staat en praat.
Stop!**

**Derde Wittenburgerdwarstraat.
Geen brood geven aan de eenden.
Nu!**

**Abdallah, luister naar je straat!
Okee.**

Abdallah el Yamany, 9 jaar

Uit: Eilander gedichten, gedichten door en voor een Amsterdamse buurt, samenstelling Wil Merkies, Uitgeverij SWP, Amsterdam, 2009

Twintig jaar tuinvrouw

Omdat Truus Dekker (75) de gemeenschappelijke tuin aan het Waaigat 20 jaar verzorgt, verrasten de buurtbewoners haar deze zomer met een feestelijke tuinborrel.

Initiatiefneemster Wil Merkies overhandigde de vitale tuinvrouw namens de bewoners cadeaubonnen en een oorkonde met de tekst: 'Hierbij verklaren de bewoners van het Waaigat dat Truus Dekker al 20 jaar de tuin naar eer en geweten verzorgt. Namens alle tuinliefhebbers heel erg bedankt'.

Wittenburgse Truus Dekker denkt nog lang niet aan stoppen. 'Tuinieren is mijn grootste hobby en daar ga ik nog jaren mee door.' Woningbouwcorporatie De Key gaf haar dit jaar voor haar inzet een

Foto: Henry Klooststra

geldbedrag van 250 euro waarmee zij de tuin nog verder kan verfraaien.

De gemeenschappelijke tuin aan het

Waaigat is voor iedereen toegankelijk. De bewoners organiseren er bij mooi weer regelmatig tuinborrels.

Filmvoorstelling in de Oosterkerk

Verzorgd door Werkgroep Groen en Milieu Huis van de Buurt Oostelijke Binnenstad

Zaterdag 13 november om 14 uur vertonen wij de film: *Haring in het IJ*. Over de wilde natuur van Amsterdam

Amsterdam, hoofdstad van Nederland. Een stad waar wordt gewoond, gewerkt, gesloopt en gebouwd. In dat dichtbevolkte Amsterdam, waar de woningnood hoog is en alles voortdurend aan

verandering onderhevig is, zou je niet verwachten dat er nog ruimte is voor wilde natuur.

Stadsecoloog Martin Melchers en programmamaker Merel Westrik trokken enkele jaren door die stadse natuur. Ze zagen spelende vossen in het havengebied, broedende slechtvalken in de

Wilde dieren in Amsterdam? Midden in de drukte? Jazeker. Zelfs méér soorten dan ooit tevoren.

schoorsteen van de afvalverbranding, ringslangen op IJburg en rode Amerikaanse rivierkreeften op straat in de Watergraafsmeer.

Studio Kanja
stemexpressie & massage

*Zin in een heerlijke
massage voor een
voordelige prijs bij
jou in de buurt?*

www.studiokanja.nl
06 28 550 711

Ijsterk

stimuleert
ontwikkelt
& verbindt
mensen

Kinderopvoeding, levenswijze opvoeding, scholen
& educatie, opvoeding & ondersteuning, sportbeleving &
betrokkenheid, posterenzalen & voorbeelden, actief
burgerschap & participatie, buurt - samen - & jeugdconcours

www.ijsterk.nl 020 5210200

Ik wil naar de film, wie gaat er mee?
Ik wil gezellig winkelen, wie gaat er mee?
Ik wil een stukje wandelen, wie gaat
er mee?

Voor mensen met een beperking is niks
vanzelfsprekend: ook vriendschap niet!

Word een maatje: kijk op www.tea42.nl
of bel 020 886 88 00 en meld je aan!

Ballabona in "Angst op het Noordzeekanaal"

Het was precies een spannend jongensboek. Door de ochtendnevel kliefde ons grachtenbootje door de golven van het Noordzeekanaal om ons bijtijds naar de intocht van de tall ships te brengen. Met de laagstaande zon in de rug voeren we langs de havenindustrieën het festijn tegemoet. We waren niet de enige boot die zich zo vroeg op het Noordzeekanaal gewaagd had om de beroemde zeilschepen zoals de Amerigo Vespucci, de Eendracht en de Clipper Stad Amsterdam, met aan boord Prins Pils himself en vele andere bekende Nederlanders, uit de sluis het kanaal te zien binnenvaren. Voor de sluis wemelde het van de statige schepen, grote en kleine boten, zonderlinge pieremchochels en andere drijvende voorwerpen. Ineens begon het gedonder. Ons bootje, dat zich zo kranig had gehouden tijdens de tocht vanuit Amsterdam, werd nu in het kielzog van de grotere schepen gezogen, zodat het bijna stuurloos was. Op een haar na werden we vermorzeld tussen een ordinaire motorboot met drie forse gebruikte blondines van middelbare leeftijd en een blootbuikige, kale man aan het roer, en de glanzend spierwitte, een week geleden te water gelaten milieuboot van ruimtereiziger Wubbo Ockels. Dit schip, de Ecolution genaamd, is bijzonder want geheel klimaatneutraal, en niet alleen omdat het zeilen heeft, nee, zelfs de motor is milieuvriendelijk omdat die op biodiesel draait, die van zo'n ecologische oorsprong is dat je er bij wijze van spreken kroketten in zou kunnen bakken. Verder heeft het schip dynamo's waarmee de vele elektronische snuffjes aan boord geheel door windenergie kunnen worden aangedreven.

In de grote drukte probeerden we de Clipper Stad Amsterdam vóór te blijven, maar dat zat ons niet glad. Het schip voer erg snel en werd omringd door een school waterscooters waarop in politiepakken geklede kale dikke mannetjes zaten. Deze waterscooters moesten de waterweg voor ZKH Prins Alex vrijhouden. Hun optreden maakte de chaos alleen nog maar groter want we hadden zelf ook al door dat je weg moest wezen voor zo'n enorm schip. Door hun mallotige optreden wist niemand meer wie welke kant uit moest varen om de weg vrij te maken. De agenten hadden zichtbaar lol, met hun dikke toeters op de waterscooters. Hoe vaak maak je immers zoiets mee als politiemens, dat je eens lekker in het water kunt spelen.

Thuis in de Amsterdamse gracht is mijn vriendin Conchita een goede kapitein en behoort ons bootje tot de grotere, met zijn kajuitje, pleetje en stokoude *two-stroke* BMC dieselmotor, maar hier in de wanorde van deze grootscheepse intocht waren we maar een notendopje. Het was 11 uur in de ochtend en nu al bonje in de boot. Terwijl we nog geen glas gedronken hadden!

In de tumultueuze watertocht voeren we terug naar Amsterdam. We flirtten ondertussen met de Prins, met onze verse burgervader Eberhard en zelfs met politiebaas Jelle Kuiper, die op de Clipper ondertussen heerlijk werden bediend en met glas in de hand over de reling naar ons zwaaiden. Ook op het schip van de familie Ockels werd uitbundig geborreld. Waarschijnlijk is het in de ruimte zo saai en ledig, dat daar de geleden eenzaamheid nu nog met een grote schare vrienden gecompenseerd moest worden.

Rond het middaguur verschenen ook bij ons de sandwiches en de prosecco aan dek. Het was dolle pret hier op het Noordzeekanaal. Na enkele uren arriveerden we, rozig door zon, wind en wijn, weer in de hoofdstad, waar we vroeg gingen slapen om krachten te sparen voor de komende drie dagen. Het is jammer genoeg maar eens in de vijf jaar Sail in Amsterdam.

Ballabona Cucharón

Spreek uit: Bahjabóna Koetsjarón

e-mail: ballabona@gmail.com

twitter: [ballabona](https://twitter.com/ballabona)

weblog: www.ballabona.wordpress.com

Op de achterpagina:

Heleen: Hier staan we op de Kippebrug; met Dirk (4) hebben we Martje (2) opgehaald van kinderdagverblijf Klavier aan de Grote Wittenburgerstraat, en zijn op weg om Klaas (6) op te halen van de naschoolse opvang Bon Bini, links op de foto. Op deze brug zien we rechts in de verte het spoor en links de Kattenburgergracht. De Kippebrug is met de bakfiets bijna altijd op te fietsen zonder af te stappen, behalve bij harde wind, en de afgelopen winter toen er een dik pak sneeuw lag.

Foto: Henry Kloostra

Gezocht: coördinator voor de collecte in Amsterdam

Het Nationaal MS Fonds zoekt in Amsterdam meerdere coördinatoren voor de collecte in november. Is het coördineren van de collecte, veel werk of ingewikkeld?

“Welnee, dat valt enorm mee!” zegt Pamela Zaat van het MS Fonds. Als je van regelen en organiseren houdt, je sociaal bent en ca. 5 uur de tijd hebt, dan kun je aan de slag!

Wat houdt het werk precies in?
De coördinator is het aanspreekpunt

voor de collectanten. De coördinator stelt de collectematerialen, maakt een wijkindeling, is verantwoordelijk voor de administratie en het tellen van de collectebussen. De coördinator ontvangt een uitgebreide handleiding, waarin de werkzaamheden worden besproken. De collecteweek is van 22 t/m 27 november.

Help je ons uit de brand?

Neem contact op met Pamela Zaat, tel. (010) 591 98 39 of pamela@nmsf.nl

Kijk op www.nationaalmsfonds.nl voor meer informatie.

adressen en spreekuren

WIJKCENTRUM OOSTELIJKE BINNENSTAD

Kleine Wittenburgerstraat 1,
telefoon 622 38 08, fax 623 03 60.
Website: www.wcob.nl
E-mail: wijkcentrum@wcob.nl
Maandag van 13.00 tot 17.00 uur en
dinsdag t/m vrijdag van 10.00 tot 15.00
uur. Annemarie van de Vusse, bodemdes-
kundige. Advies op afspraak, telefoon
625 76 91 of email:
annemarie@vusse.demon.nl

STADSDEEL AMSTERDAM-CENTRUM

Telefoon 552 44 44
www.centrum.amsterdam.nl.
Meldpunt Zorg en Overlast
telefoon: 552 44 42
ZorgenOverlast@centrum.amsterdam.nl.

WIJKSTEUNPUNT WONEN CENTRUM

Huurteam

Dienstencentrum, Roetersstraat 174. Het huurteam helpt huurders met het voeren van huurprijs- en onderhoudsprocedures. Op afspraak: tel. 6227689 of e-mail: centrum@wswonen.nl.

Woonspreekuur

Dienstencentrum, Roetersstraat 174.
Voor informatie en advies over alles met betrekking tot huren. Elke woensdag inloopspreekuur van 15.00- 17.00 uur en van 19.00- 20.00 uur. Tel. 6227689 of e-mail: centrum@wswonen.nl.

Renovatie/woonspreekuur

Oosterkerk, Kl. Wittenburgerstraat 1.
Informatie en advies voor wijkbewoners die te maken hebben (krijgen) met renovatieplannen van hun verhuurder en voor alle andere vragen met betrekking tot het wonen. Dinsdag van 9.00- 10.00 uur. Tel. 6223808 of e-mail: centrum@wswonen.nl.
www.wswonen.nl

MAATSCHAPPELIJKE DIENSTVERLENING AMSTERDAM CENTRUM

Spreekuur CentraM/ Loket Zorg en Samenleven.
Dienstencentrum d'Oude Stadt, Sint Antoniebreestraat 32, 1011 HB Amsterdam.

Dienstencentrum Oosterkerk, Kleine Wittenburgerstraat 1, 1018 LS Amsterdam.

Via het aanmeldspreekuur van CentraM kunt u terecht bij Maatschappelijk Werk, Sociaal Raadslieden, Het Ouderen-adviesbureau, Schuldhulpverlening en Woningaanpassingen en Klussen

Inloopspreekuur

Maandag 9.00 – 12.00 uur, Kleine Wittenburgerstraat 1.

Donderdag 9.00 – 12.00 uur, Kleine Wittenburgerstraat 1.

Vrijdag 9.00 – 12.00, Kleine Wittenburgerstraat 1.

Telefonische bereikbaarheid CentraM

Ma t/m vr 9.00 – 12.30 13.00 -15.00 uur
tel 557 33 38
www.centram.nl.

POLITIE

Wijkteam IJtunnel, spoed 112;
Willem Jansen, Nick Daniels en Paul Noom. Tel. 0900-8844
Spreekuur Steunpunt Oosterkerk woensdag van 10.00 tot 11.00 uur.
Spreekuur Steunpunt Czaar Peterstraat 21 op donderdag van 14.30 tot 15.30 uur

BURENHULP 1018 EN BURENHULPCENTRALE

Gezamenlijk telefoonnummer 3556161.
Op dinsdag donderdag en vrijdag van 9.00 - 14.00 uur kunt u dit nummer bellen voor Burenhulp en krijgt u een medewerker aan de telefoon waaraan u uw vraag kunt stellen.

OPVOEDSPREEKUR

Maandagochtend voor ouders met kinderen van 0 tot 18 jaar. U kunt telefonisch een afspraak maken bij het Pedagogium, Krayenhoffstraat nr 32, telefoon 6274656.
Inloopspreekuur op woensdag van 10 tot 12 uur.

MELDNUMMER OPENBARE RUIMTE

Telefoon 551 95 55, voor melding of klacht over huisvuil, grofvuil, afval, fietswrakken, bestrating, groenvoorziening etc.

